

TRUMP'IN SOSYALİZM KORKUSU!

Önümüzdeki 3 Kasım'da ABD'de yapılacak olan başkanlık seçiminin bugüne kadarki "en tehlikeli seçim" olabileceğini söyleyerek, Demokratlar kazandırsa kendilerinin de bir diğer Venezuela olabileceği uyarısında bulunuyor. Sosyalizmin aralarına Truva Atı soktuğunu iddia eden Trump, asıl derdinin Demokratlar değil sosyalizm olduğunu or-

taya koyuyor.

Bu sözler elbette durup dururken söylenmiş sözler değil. ABD hegemonyası çöküyor ve bu çöküş halk arasında sosyalizme olan yönelimin hızlı yükselişi eşlik ediyor.

En son Black Lives Matter eylemlerinde bir kez daha görüldüğü gibi devrimci durum tüm dünya üzerinde hızla olgunlaş-

yor ve bu sermayenin sosyalizm korkusunu iyice depreştirmiş görünüyor. Daha önce de "ABD, asla sosyalist olmayacak" diyerek korkusunu açığa vuran ABD Başkanı, bu son açıklamasıyla bunu bir kez daha teyit etti.

Yeryüzünün Lanetlileri'nin ayağa kalkmasıyla "tekellerin bütün pencerelerinden bize bakan" sosyalizm, artık Kaf Da-

ğı'nın ardından çıkıp gelecek bir masal prensi değil, çok somut bir olgu olduğunu emperyalist efendilere bile kabul ettirdi.

Korkmakta haklısınız! O gün geldiğinde bizden çaldıklarınızı geri almak için kapınıza dayanacak olan işçiler ve emekçiler ne yapacaklarını biliyor olacaklar!

MÜCADELE BİRLİĞİ

19 Ağustos 2020 - 090 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

TECAVÜZCÜ "KAHRAMAN"!

Soldaki fotoğrafta acılı bir anne var. Sağdakinde ise ona bu acıları yaşatan "vatan kahramanı" bir faşist! Soldaki kadın, gencecik kızının ölümüne ağıtlar yakıyor, "ben çocuklarımı bir uzman çavuş tecavüz etsin diye mi büyüttüm" diye haykırıyor. Sağdaki faşist, işlediği insanlık suçuna rağmen "dokunulmaz" biri olarak ordudaki görevine devam ediyor.

Batman'da 18 yaşında gencecik bir kadın intihar girişiminde bulundu bir ay önce. Hastaneye yetiştirdiler. Yoğun bakımında yaşamda tutmaya çalıştı sağlıkçılar. 18 yaşında gencecik bir insan, hayatına neden kıyar? Bir mektup bulundu sonra. Genç kadın 20 gün boyunca zorla alıkonulduğunu, tecavüze uğradığını söylüyordu. Ölümle tehdit etmişti tecavüzcü, "sana inanmazlar" demişti. Mektubunda "Beni tehdit etti. Eğer söylersen beni öldüreceğini söylüyordu. Artık öleceğim için korkmama gerek yok" diye yazmıştı genç kadın.

İntihar girişiminden sonra çıktı mektup ortaya. Adli tıp raporları tecavüzü doğruluyordu. Aile şikayet etti. Tecavüzcü gözaltına alındı.

18 yaşında hayatının baharında bir genç kadını 20 gün zorla alıkoyup tecavüz eden bu "vatan kahramanı" faşist, Musa Orhan adındaki uzman, "bana bir şey olmaz" deyip genç kadını ölümle tehdit eden bu soysuz, savcılıkta "sarhoştum, hatırlamıyorum" diyecekti. Ve gerçekten de bir şey olmadı ona. İfadesi alındı, serbest bırakıldı.

Tecavüzcü, görevinin başına döndü. Görevi? Malum. Hakkını ve özgürlüğünü isteyen bir halka her türlü zulüm uygulamak. Tecavüz de onlardan

biri.

Kürdistan'da tecavüz, sistematik bir saldırı olarak kullanılıyor. Bırakın cezalandırılmayı, bu insanlık müsveddesi soysuzlar, özel olarak teşvik ediliyor, hatta bu konuda eğitiliyor. Bir devlet politikası olarak Kürt kadınlara saldırı, her geçen gün yoğunlaşıyor. Faşist devlet çok iyi biliyor ki, Kürt kadını özgürlük mücadelesinden kopartılmadan Kürt halkının özgürlük mücadelesi durdurulamaz. Musa Orhanlar bu yüzden korunup kollanıyor. Bu yüzden besleniyor, bir halkın üzerine salınıyor.

Kar etmeyecek bu zulmünüz de. Yenileceksiniz! Tecavüzçülerinizle birlikte yok olup gideceksiniz.

"Ya Bu Ülkeden Gideceksiniz Ya Da Sizi Öldüreceğiz"

Daha dün haberini yazmıştık... Sadece Suriyeli oldukları için İstanbul'da kurşunlanarak öldürülen gencin hikayesini. Şimdi de benzer bir haber Hatay'dan geliyor.

27 Temmuz akşamı 17 yaşındaki Suriyeli öğrenci Enes Hassani 10-15 kişilik grup tarafından bayılana kadar dövüldü. Enes o günden bu yana hastanede yatıyor.

Enes 5 arkadaşı ile Kırıkhan'da hazırlık kursundan çıktı, 10-15 kişilik bir grubun saldırısına uğradı. "Nerelisin" sorusuna gençlerden biri "Suriyeli'yim" deyince diğerleri "Neden söylüyorsun, şimdi bizi dövecekler" diyerek kaçmaya yelteniyorlar.

Ve gençler "Ya bu ülkeden gideceksiniz ya da sizi öldürecekiz" diye bıçakla tehdit ediliyorlar. Kaçmaya çalışan gençlerden Mufevvad Alibrahim, fazla kilosu nedeniyle

koşamayınca Enes Hassani ona yardım etmek için geri döndü, ancak başına aldığı darbelerle bayıldı. Mufevvad da kemerle boğulmaya çalışıldı... olayı gören 70 yaşlarında bir kadın iki çocuğu grubun elinden kurtardı.

Enes'in son beyin filmi 10 Ağustos Pazartesi günü çekildi. Beyin kanaması devam ediyor ve kafa kemiğinde kırık var. Raporun detaylarına girmeyelim, ama tüm bulgular çocuğun hayatı tehlikesini gösteriyor.

Olayı hatırlamıyor Enes ve "Bazen başım dönüyor" diyor. Makine mühendisi olmak istiyor ve yabancı öğrenciler sınavı için kursa gidiyordu.

Enes hastaneye yattığından beri ağabeyi de hep hastanede, çalışmıyor ve mecburen borçlanıyor. Abi Ahmed'in tek istediği, saldırganların yakalanarak cezalandırılmaları. Ve soruyor: "Enes'in hayali mühendis olmak. Bir çocuğa bu kadar mı vurulur? Savaştan kaçıp geldik, burada da vurulduk. Adalet istiyoruz."

EDİTÖR

"GÜÇLENDİRİLMİŞ PARLAMENTER SİSTEM"-II

Kaldığımız yerden devam edelim.

70'li yıllar biliniyor. Faşist darbeden üç-dört yıl sonra sınıf mücadelesi büyük bir ivme kazandı. Grevler, direnişler, devrimci fikirlerin iki ülkenin en ücra köşesine yayılmış, faşistlerle çatışmalar başını alıp gitmişti. İşçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkı ile sermaye sınıfı arasındaki sınıf savaşı çok sert bir hal almaya başlamıştı.

İki meclis ortada dururken, sermaye sınıfı gerici iç savaş kararı aldı. 1 Mayıs 1977 katliamı bu iç savaşın başlangıcı kabul edilebilir. Bunu sayısız irili ufaklı faşist katliamlar ve arkasından 16 Mart katliamı, onun da arkasından Maraş katliamı izledi. İki Meclis, Senato ve TBMM yani "Güçlendirilmiş parlamenter sistem" olduğu yerde duruyordu; halklar katliamlarla boğuşuyordu.

Bu arada, belirtmeden geçmeyelim, örneğin Maraş katliamı için uygun İçişleri Bakanı, ordu kökenli, İrfan Özyadınlı, eskisi bir komployle istifaya ettirilerek hükümete eklenmişti: Fail, Ecevit idi. Maraş katliamı, işte bu asker kökenli İçişleri Bakanı zamanında, askerlerin gözetimi altında gerçekleştirildi. Yani, sermayenin politikasına uygun Bakan değişimi parlamento eliyle değil, bir kişinin iki dudağı arasından çıkan sözlerle göre yapılıyordu. Parlamento nun sınıf savaşı karşısındaki hükmü budur.

Devam edelim.

Sermaye sınıfı ve emperyalist sermaye iç savaşı bu şekilde kazanamayacağını anlayınca bir kez daha orduyu devreye soktular. Perdenin arkasında duran emperyalist sermaye, örneğin ABD, "bizim çocuklar işi becerdi" diye seslenerek perde arkasında olduğunu belli etti.

12 Eylül'de Anayasa, siyasi partiler, iki meclis vs vs. hepsi lağvedildi.

“GÜÇLENDİRİLMİŞ PARLAMENTER SİSTEM”-II

Baş tarafı 1. sayfada

Dahası, burjuva partilerin başkanları, emaneten de olsa ve emekçi sınıfları, ezilen halkları aldatmak amacıyla, Zincirbozan’a, Mamak’a götürülüp “misafir” edildiler.

Evren denen faşist, “O Anayasa bize bol geldi; içinde oynamaya başladık” diyordu. Anayasanın hükmü de buraya kadardı işte. Yeri gelmişken, toplumsal sorunların çözümünü yeni bir anayasada görenlere duyurulur. “Yasaları yorumlamak onu yazanların değil, uygulayanların işidir” Yeni anayasa ve ona dayanacak “güçlendirilmiş parlamenter sistem” önerisinde bulunmadan önce Marx’ın bu sözünü başucu yapmanızda yarar var. Kenan Evren, bu tescilli faşist, zekasından beklenmeyecek bir kesinlikle Marx’ın sözünü kanıtladı. Anayasayı o yorumluyordu.

12 Eylül’den sonra ne oldu? Tekelci sermaye egemenliği, sermaye birikimine ve merkezleşmesine paralel olarak giderek daha az elde toplandı. Sabancılar, Koçlar, Eczacıbaşılar sahne önündeydiler artık.

“Parlamentar sistem” de olsa kapitalist düzende söz ve karar sahibinin sermaye sınıfı olduğunu anlamamız için bu kapitalistlerin Ecevit hükümetini ilanlarla nasıl düşürdüklerini bir hatırlayalım. O meşhur, tam sayfa TÜSİAD ilanlarından söz ediyoruz. Ekonomik kriz derinleşiyordu, onunla birlikte iç savaş da giderek derinleşiyordu. Bunun üstesinden gelecek, sermayenin daha hızlı merkezleşmesini sağlayacak kararlar alacak ve emekçi sınıfların her türlü hareketini zorla bastırarak bir hükümete ihtiyaçları vardı.

Türkiye’de hükümetler parlamento tarafından değil, tekelci sermaye sınıfı, bu sınıfın da en irileri tarafından ve emperyalist mali sermaye tarafından tayin edilir. Daha sonra 24 Ocak kararlarını alacak Demirel hükümeti böyle tayin edildi; parlamentoya düşen tayin edileni onaylamaktı. Onayladı. Ancak çok geçmeden, 24 Ocak kararlarını uygulamak için Demirel hükümetinin yeterli olmadığı ortaya çıkacaktı. Düşürülmesi gerekiyordu. Anayasayı yorumlayan ve onu “bol” bulan Evren bu işi üstlendi. Arkasından Koçlar, Sabancılar, Eczacıbaşılar ve tabii ki ABD vardı.

Çünkü, iç savaşı kazanmak için hızlı ve etkili kararlar almak zorunda olduklarını düşünüyorlardı. İç savaş, dış savaştan pek çok farklılık gösterse de o da nihayetinde bir savaşı ve oyalanmaya, kararsızlığa, hantallığa gelmezdi. Haklıydılar, oyunun kuralı

budur. Parlamento tabuta usulca yerleştiren bizzat sermaye sınıfının kendisi oldu.

Sermaye, faşist terörü, MHP’li faşistleri geri çekerek sadece ordu eliyle uyguladı. Kısa bir süre sonra da, önce danışma Meclisi, bir iki yıl sonra da seçimler düzenleyerek bildiğiniz normal parlamento açtı. Parlamentar sisteme geri dönüldü anlayacağınız.

90’lı yıllara, işçi sınıfı eylemleri ve UKH’nin silahlı mücadelesiyle girildi. Sınıf mücadelesi tekrar yükseliyor, uzlaşmaz sınıflar arasındaki mücadele kızışıyor ve derinleşiyordu. Kürdistan’da serhildanlar dönemi başlamıştı. Devlet güçleri karakollardan dışarı çıkamaz hale gelmişlerdi. Burjuva partiler, birer tabela partisine dönüşmüşlerdi. Sermaye sınıfı, “Kürdistan’ı kaybetme” paniğine kapılmıştı.

Kenara çekilmiş faşistler göreve çağrıldı. Özel timler oluşturuldu. Nefes almak için Talabani Öcalan’a gönderildi ve “ateşkes” kotarıldı. Bunları “demokrat” Özal yaptı. Parlamento açıldı, hem de ardına kadar. Sermaye hazırlıklarını tamamlayıp Özal dahil bazı isimleri tasfiye ettikten sonra kanlı bir iç savaş başlattı. Sivas katliamı, SHP, yani CHP hükümet iken gerçekleştirildi.

Parlamento? Orhan Doğan’ın gözaltına alındığını gösteren fotoğraf karesi, “dokunulmaz sanılan Meclis üyelerinin sıradan bir sivil polis karşısında bile ne kadar hükümsüz olduğunu anlatmaya yeter. Sözümüz Orhan Doğan’a değil şüphesiz.

Bu kare çekilirken “tek adam yönetimi” yoktu; çok adam yönetimi vardı. Tek parti iktidarı yoktu, çok parti iktidarı, koalisyon vardı. Peki parlamentonun hükmü? O ne işe yarıyordu? Türkiye’yi o mu yönetiyordu. Onu dinleyen, sözüne kulak veren mi vardı? Parlamento, iç savaşı yürüten burjuva güçlerin, askerinin, polislerinin bir aygıtı, o kadar; ne bir eksik ne bir fazla.

“Tek adam” rejiminin olmadığı, aksine çok sayıda “adam”ın yönetiminde etkin olduğu 90’lı yıllar baştan sona katliamlarla, “1000 Operasyon”la açık infazlarla, köy yakmalarla vb. anlatılmakla bitmez faşist terörle geçti.

Bugün emekçi sınıflara, ezilen halklara kurtuluş yolu olarak tekrar eski parlamenter sisteme dönüşü gösterenler işte bu geçmişe dönmek istiyorlar.

Denilebilir ki, biz eski parlamenter sisteme değil, “güçlendirilmiş parlamenter sisteme geçiş savunuyoruz”.

Bu bir laf kalabalığıdır. Güç yani

zor araçları kimin elindeyse parlamentonun dayanacağı anayasayı yorumlamak da onların işi olacak. Parlamento ya da anayasanın bol mu geldiğine, dar mı geldiğine sadece parayı ve zor araçlarını ellerinde tutanlar karar verebilecek.

Bu düşünce sahiplerinin “ama bizim de elimizde zor araçları olacak” diyeceklerini sanmıyoruz. Parlamento, diyelim ki hava saldırılarından, top atışlarından koruyacak ve düşmana artan orantıyla yanıt verecek zor araçları...

Allende’yi ve o ünlü fotoğraf karesini ne çabuk unuttunuz; ya da hiç mi görmediniz? Güçlendirilmişten de öte bir parlamentoydu Allende’ninki.

Sorunun parlamentoda meydana gelen zayıflık ya da “tek adam rejimi” olduğu, liberaller, sosyal reformistler, uzlaşmacılar tarafından uydurulmuş bir masaldır.

Peki, “Güçlendirilmiş Parlamenter Sistem”i kurtuluş yolu olarak görüp gösterenler bu kadar olaydan, süreçten hiç mi ders çıkarmazlar. Ya da çıkarıyorlar da uzlaşmacı düşüncelerine uymadığı için gözlerden mi saklıyorlar?

Daha liberallerin, “yetmez ama evet”çilerin “akıl adamlar”ın bu iktidarın kurulması ve sağlamlaşmasındaki rolüne değinmiş değiliz. Gerek de yok.

Bu kadar yeter!

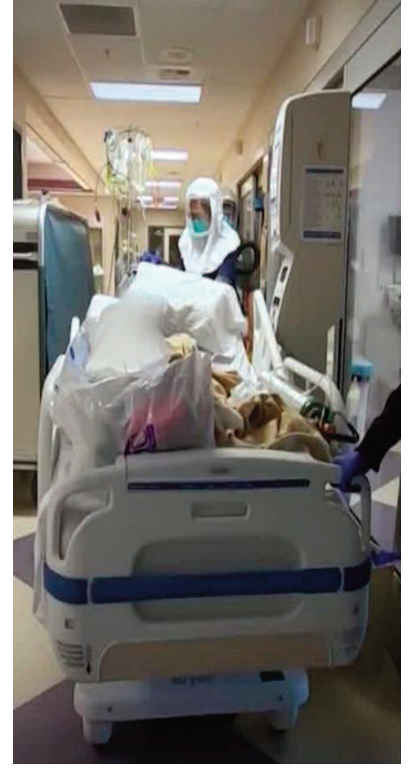
Demek ki sorun ne “tek adam rejimi” ne de “tek parti yönetimi”ymiş. Sorun sınıf savaşının gelişim seyri; emekçi sınıfların, ezilen halkların kurtuluş mücadeleleri ile tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist güçlerin bu sömürü düzenini ayakta tutma istekleriymiş. Bu iki uzlaşmaz taraf arasındaki sert sınıf mücadelesiymiş.

Demek ki, sorunu sınıf mücadelesindeki gelişmeyle birlikte ele almak lazımmış. Yoksa hem siz çalar siz oynarsınız hem de emekçi sınıfları, ezilen halkları aldatmış olursunuz. Biz, işin ikinci kısmıyla ilgiliz.

Ve son bir nokta: Denizlerin Mahirlerin devrimci çıkışı, emekçi sınıfların ve ezilen halkların parlamenter yolla, barışçıl biçimde gerçekleşebileceğine reddiyedir. Kimse bunu bilmiyordum diyemez. Hal böyle iken bu ne yüzüzlüktür ki, bir yandan onların ardında gözyaşı dökersiniz ama öbür yanda onların yürüdüğü yolun tam tersini kutsarsınız!

Emekçi sınıflar ve ezilen halklar toplumsal devrim yolundan, Denizlerin yolundan yürümeye devam ediyorlar!

“Normal Ölüm”

Koronavirüs vaka sayısı hızla arttığı halde, daha az test yapılarak pozitif çıkanların sayısı düşük tutulmaya çalışılıyor. Bunun dışında testi pozitif çıkıp hastanede Korona tedavisi gördüğü sırada ölenlerin bir kısmının ölüm raporuna da ölüm nedeni Bulaşıcı Hastalık olarak kayıtlara geçiriliyor. Böylece Koronavirüsten ölenlerin sayısı düşük tutulmaya çalışılıyor.

Bunun bir örneği de Çorum’da yaşandı. Korona virüsü tedavisi gördüğü sırada vefat eden hastanın ölüm nedeni kayıtlara Bulaşıcı Hastalık-Normal Ölüm olarak geçti.

82 yaşındaki Mithat Bal, 17 Ağustos günü Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde vefat etti. Babasının ölüm raporunu paylaşan Mahmut Bal, hastanenin bu tutumundan rahatsız olduğunu ifade etti.

Babasının cenazesini almak için İzmir’den Çorum’a gelen Mahmut Bal, “Babam 20 gündür korona virüsü tedavisi görüyordu. Ancak ölüm raporunu görünce şok yaşadık. Cenazeni alabilirsiniz dediler. Cenazeyi alırken de maske ve eldiven takarak alabilirsiniz dediler” ifadelerini kullandı.

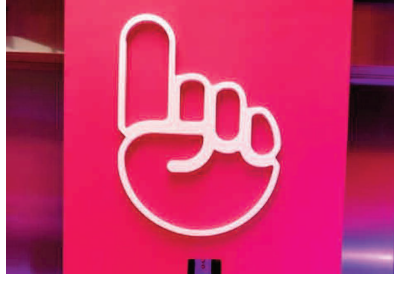
Babasını Mithat Bal’ı Covid-19’dan kaybeden Mahmut Bal, annesi Zülal Bal’ın da korona virüsü vakası olarak hastanede yattığını kaydederek, “Babamda üşüme ve titreme vardı. Annemde de kasma. İkisini de hastaneye kaldırdık, bize doktorlar koronavirüs tedavisi görmesi gerektiğini söylemişlerdi. Annem de iki gün önce yoğun bakıma kaldırıldı” dedi.

Yemek Sepeti İstismarı Gizliyor

Yemek Sepeti/BanaBi yönetimi, istismarı ortaya çıkararak 3 çalışanını işten kovdu.

Yemeksepeti'ne ait BanaBi deposunun bulunduğu mahallede yaşayan 14 yaşındaki kız çocuğu depoda çalışan 2'si kurye bir depo çalışanı 3 işçinin D.K. isimli depo çalışanı tarafından istismar edildiğini söyledi. Bunun üzerine D. K. ile konuşarak olayı ortaya çıkararak 3 işçi işten atıldı.

3 işçinin, olayı öğrendiğinde D.K. ile olayı konuşmak istediklerini, kendisinin böyle bir şey olmadığını söyleyerek kaçmaya başladığını, o sırada düştüğünü daha sonra merdivenden düştüm diyerek rapor aldığını söyledi. İşçiler, olayı bölge sorumlularına ve şeflere aktardılar, durum kamera kayıtları ile de belirlendi. Ancak Yemek Sepeti yönetimi polise haber vermek yerine istismarı ortaya çıkararak 3 işçi hakkında tutanak tuttu. Bu işçilere 25/2 maddeden çıkış işlemi yapacaklarını, dilerlerse kendilerinin istifa dilekçesi verebileceklerini söylediler.

Atılan işçiler yönetimin olayı polise bildirmek yerine kendilerinin işten atıldığını, ellerindeki kayıtları bu olay çözülmeden silmeyeceklerini bildiren ve olayın ayrıntılarını anlattıkları bir maili, Yemeksepeti CEO'su da dahil olmak üzere, tüm çalışanlara gönderdiler.

Patronların korona bahanesiyle toplu iş sözleşmesini kabul etmemesi ve sürecin askıya alındığının bildirilmesiyle DERİTEKS Sendikası üyesi işçiler, eğer yasal süre olarak tanımlanan 6 gün içinde patronlar işçilerin taleplerini görüşmeye yanaşmazsa grev başlatacaklarını açıkladılar.

İndaki seviyesinin çok altında olduğu, mağazaların yeniden açıldığı 15 Haziran tarihinden bu yana mağaza satışlarının bir önceki yılın aynı dönemine kıyasla %47,9 azaldığı, son 13 haftalık dönemde ise şirketin toplam gelirinin %38,5 azaldığı bildirildi.

açıklamada "Şu anki piyasa talebinin iş gücümüzü desteklemesini umuyorum. Ne yazık ki işten çıkarmalar yeni gerçeğimize uyum sağlamak, likiditeyi muhafaza etmek ve büyümeye yönelik pozisyonlanmak için zor fakat gerekli" dedi.

Koronavirüs pandemisinin ardından, Boeing ve Avrupalı rakibi Airbus SE üretimi azalıtı, ödemelerde düşüşe gitti ve diğer masrafları da kıstı.

Çınartaş İşçileri 92'inci Gününde

Muğla Milas'ta Kömürcüoğlu Gruba ait Çınartaş'ta pandemi döneminde çalışmaktan kaçınma haklarını kullandıkları için işten atılan işçiler, sendikali şekilde işe geri dönmek için başlattıkları eylemin 92'inci gününde-ler.

İşlerine geri dönme mücadelesi veren işçiler ile Eğitim Sen, SES, Tüm Bel Sen, Tüm Emekli Sen, TTB Milas Temsilciliği, Genel-İş, Nakliyat-İş, Ev-Ek-Sen ve bazı siyasi partiler bir araya gelerek Milas Dayanışma Platformu'nu kurmuştu.

18 Ağustos günü Milas Ata Park'ta bir araya gelen Milas Dayanışma Platformu, basın açıklaması yaparak tüm Milas halkını işçiler ile dayanışmaya çağırdı. Basın açıklamasına Milas Dayanışma Platformu'nun yanı sıra siyasi parti temsilcileri katıldı.

Nakliyat-İş Genel Mali Sekreteri Ali Özçelik, işçilerin 30 gün boyunca izinsiz çalıştıklarını, işçilere yasal sınırın üstünde fazla mesai yaptırıldığını, fazla mesai ücretleri düşürüldüğünde ise asgari ücretin altında çalıştırıldıklarını söyledi. Aynı zamanda işçilerin firma tarafından yol güvenliğini tehlikeye atacak tonajlar yüklenmesine ve göçük riski olan madenlerde çalışmak zorunda bırakıldığını da hatırlatan Özçelik, işçilerin sendikali olması için herhangi bir nedene ihtiyaçları olmadığını, bunun bir anayasal hak olduğunu ifade etti.

Çınartaş işçilerinden Zeki Yıldırım, "Bizim sendikali olmamızın sebebi, tüm haklarımızın gasp edilmiş olmasıdır. Haksız bir şekilde kazançlarımız kesildi. Bunun için örgütlü mü-

cadeleye başvurduk ve başarılı olduk" dedi.

Çalışma şartlarının çok ağır olduğuna değinen Yıldırım, can güvenliklerinin de olmadığını söyledi.

Konuşmaların ardından Milas Dayanışma Platformu adına Tüm Emekli Sen Milas temsilcisi Mustafa Ali Demirci basın açıklamasını okudu. İşten çıkarma yasağının bulunduğu bir dönemde işverenin yasa, hak, hukuk tanımadan işçileri işten çıkardığını hatırlatan Demirci, "Dayanışma platformu olarak sendikali hakları, ekmekleri ve onurları için direnen Kömürcüoğlu/Çınartaş işçilerinin yanındayız ve yanunda olmaya devam edeceğiz" dedi.

Atılan işçilerin işlerine sendikali olarak dönebilme mücadelelerini platform olarak sahiplendiklerini söyleyen Demirci, "Dayanışma Platformu Milas halkına ve tüm platformlara direnişe katılım çağrısı yaparak, üretkenlerin karar gücü olduğu, emeğin ve emekçilerin özgürleştiği, iş cinayetlerinin önlenemediği, sömürünün son bulduğu sendikali hak ve özgürlüklerinin geliştiği bir çalışma yaşamını birlikte ortak mücadele ile örmek olasıdır. İktidarın bizleri ayırıştırma politikalarına karşı yan yana omuz omuza mücadele etmeliyiz" dedi.

"Sağlık Çalışanlarının İş Yükü Artmıştır"

Amed Sağlık Platformu, koronavirüse yakalanarak vefat eden Diyarbakır Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nin yemekhanesi çalışanı Abdülhalik Gündüz için açıklama yaptı. Hastane önünde yapılan açıklama öncesi Gündüz ve salgın nedeniyle vefat eden tüm sağlıkçılar için saygı duruşunda bulunuldu.

"Ölmek Değil, Yaşamak ve Yaşamak İstiyoruz" pankartının açıldığı basın açıklamasında platform adına konuşan SES Diyarbakır Şube Eşbaşkanı Yıldız Ok, "Bütün dünyayı etkisi altına alan Covid-19 pandemisi her geçen gün daha ileri boyutlara taşınmakta ve neredeyse kontrol edilemez hale gelmiştir. İlimizde de vaka sayısı her gün artış gösterip hastanelerin tüm kapasiteleri dolmuştur. Bakanlığın gerçek verileri gizlemesi ve yanlış verilerle halkı bilgilendirmesi, toplumda ciddi anlamda bir rahatlığa yol açmıştır. Toplum bu verileri göz önüne alarak salgının gerçek boyutlarını

görmeyip normal yaşamına devam etmiştir" dedi.

"Tüm sorumluluğun halka gerçek dışı verileri gösterip, sonra topluma 'neden önlem almıyorsunuz' diyen yetkililerde" olduğunu söyleyen Ok, "Bu süreçte sağlık personelinin zaten fazla olan iş yükü daha da artmıştır. İş yükünün artmasından kaynaklı hastalarla daha fazla temas halinde olan sağlık emekçilerinin enfekte olması kaçınılmaz hale gelmiştir. 1 Haziran normalleşmesi öncesinde Diyarbakır'da enfekte sağlıkçı sayısı 90 civarı iken, şu anda 400'ü geçmiştir" diye konuştu.

CPS Tekstil'de Grev Kararı

Mercedes, Volkswagen, Audi gibi ünlü markalar için araba koruma kılıfı üreten CPS Tekstil işçileri, Tuzla'da bulunan fabrikaya grev ilanını astı.

Dev Şirketler Çöküyor

İngiltere'nin önde gelen perakende zincirlerinden, 40 bin işçinin çalıştığı Marks & Spencer bir açıklama yayınlayarak, yeni tip koronavirüs (Covid-19) salgının yarattığı koşullar nedeniyle gelecek üç ay içerisinde toplam 7 bin kişinin işten çıkarılacağını duyurdu.

Açıklamada şirketin internet üzerinde satışlarının iyi gitmesine rağmen mağaza satışlarının 2019 yıl-

Boeing Company'de İkinci Kez İşçi Kıyımı

Dünya devleri, "salgın bahanesi ile işçi çıkarmaya, işyeri kapatmaya, küçülmeye gitme"ye devam ediyorlar.

Dünyanın en büyük sivil ve askeri uçak ve helikopter üreticilerinden Amerika merkezli Boeing Co. Şirketi, bu yıl çalışanlara 2. defa ücret ve sosyal haklar içeren "gönüllü" bir işten çıkarma paketi sunacağını açıkladı. Bu paketin şirket birimlerinin yanı sıra ticari uçak ve hizmet işletmelerindeki çalışanlara da sunulacağı belirtildi.

Boeing Üst Yöneticisi (CEO) Dave Calhoun konuyla ilgili yaptığı

BELARUS: PROTESTOLAR KİME YARIYOR?

Yaşasın Kızıl Belarus!

15 Ağustos: Biz hepimiz tek bir partodan çıktık: SSCB. Belarus, Ukrayna, Rusya, Gürcistan, Kırgızistan. Aynı başlangıç koşullarına sahibiz - tabii ki kendi yerel özgünlüklerimizle. Ve Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla aynı toplumsal, ekonomik ve politik dönüşüm süreçlerinden geçtik.

Sermayenin ilkel birikimi için, yeni doğmuş sermaye sınıfı için gerekli olan otoriter rejimler ortaya çıktı -Yeltsin, Kuçma, Şevardnadze, Akaev, Aliyev... Bu dönemin başkanları, garantörler ve hakemler olarak algılandılar- yağmalanmış eski kamu mülkiyetinin dokunulmazlığının garantörleri ve farklı büyük sermaye grupları arasındaki anlaşmazlıklarda hakemler.

Fakat aynı zamanda, yeni sistemin gözdeleleri -büyük işletmeler, oligarklar- ile dışarıdaki kiralık işçilerden küçük girişimcilere kadar diğer toplumsal gruplar arasında sosyal bir mesafe oluştu.

Bu, ana sloganı sivil haklar olan protestoları ateşledi. Bu protestolar Ukrayna'da ilk başladığı andan itibaren Ukrayna ismi "Maydan" adını aldı (2001'deki "Kuçmasız Ukrayna" eylemi). Ancak, bu Maydanlar sistemi değiştiremediler ve değiştirmeye de yeltenmediler. Kaynakları yoğunlaştırmak suretiyle büyük sermaye, oligarşinin bir bölümünü diğerlerine karşı kıskırtmak için hem gürültülü alanlara çıkan hem de hükümet ofislerinde sessizce duran Maydanları kullanabildi. Ya da basitçe varolan meseleleri çözmek için daha kabul edilebilir tepe adaylarını atadı. Bu şekilde Putin, Saaşkavili, Yuşenko, Altinbayev ortaya çıktılar.

Bu süreçler, ulusötesi sermayenin finansal ve bu şekilde ideolojik etkisini daha da ağırlaştırdı. Soğuk Savaş'ta düşmanlarını saf dışı bırakan Batılı kapitalistler, fethedilmiş bölge-

leri kontrol altına almak, pazarları, hammaddeleri ve ucuz iş gücünü ele geçirmek istediler.

Fakat tüm benzerliklerin mahzurları vardır. Ukrayna ve Belarus muhtemelen her bakımdan en yakın ülkelerdir. Benzer yolları izliyoruz ama farklı hızlarda.

Belaruslardan büyük destek alan ve Sovyet sonrası ortamda en sert otoriter rejimlerden birini kuran Başkan Lukaşenko, bir çok sosyal standardı ve endüstriyel işletmelerin büyük kısmını korumayı başardı. Ve bu manevraları yaparken zor da olsa Doğu ile Batı arasında orta bir pozisyonda kalmayı başardı. Dahası, Ukrayna ve Rusya arasındaki karşı karşıya gelişten sonra Belarus, Ukrayna'dan uzaklaşarak bir tampon devlet konumunu aldı.

Bütün bunlar 25 yıllık yönetimin babadan kalma kurallarıyla sağlandı. Bununla birlikte genel eğilimler bugün Belarus'ta kendini ortaya koyuyor.

Pazar "reformları" iki kapitalist dev, AB ve Rusya Federasyonu arasında bir yerde duran Sybres'i de etkiledi. Bir taraftan bu reformlar işçileri vurdu. Diğer taraftan büyük işletme ve müşterileri de dahil olmak üzere yeni sosyal gruplar ortaya çıktı. Eskiler, "reformlar"ın anti-sosyal doğasından ("parazitler" hukuku ve sözleşmeli işçi) memnun değiller. Sonrakiler, hızlı bir şekilde pazara geçmek istiyorlar. Ve bu iki karşıt grup bugünün olaylarının ortaya çıkmasına sebep oldular.

Belarustaki protestoların, Ukrayna ve Gürcistan'da olduğu gibi sosyal nedenleri var. Ve bir çok eski Sovyet ülkesinde olduğu gibi başkanlık seçimleri onlar için bir kıvılcım oldu. Fakat asıl soru bu protestolardan kimin yarar sağlayacağı. Bir sonraki Maydan sonrası kim iktidara gelecek

mamak, horlanmak, adil olmayan uygulamalarla karşı karşıya kalmanın bunun daha yoğun yaşanmasına neden olduğunu söyleyen Erol "Birçok arkadaşımız hayatını kaybetti, hastalandı. Sağlık emekçileri arasında emeklilik isteyen ve istifa ederek farklı alanlara yönelenler oldu" dedi.

Sağlık emekçilerinin ekonomik olarak emeklerinin karşılığını alamadığını söyleyen Erol, "Üç ay tavadan ek ödeme büyük haksızlıkların yaşanmasına neden oldu. Adaletsiz ödemeler hayal kırıklığı yaşattı. Sağlık emekçileri basında söylendiği gibi öyle çift maaş almıyor" dedi.

Sağlık emekçilerinin geçinemedikleri için ikinci bir iş yapmak zorunda

ve çıkarlarını gerçekleştirebilecek? Açık ki, gerekli kaynakları, medyayı ve yetenekleri elinde tutan biri.

Ukrayna'da olduğu gibi Belarus'ta da Batı ve Rusya ile bağı olan komprador burjuvazidir. Bir sosyal gündemli belirgin sosyal bir hareket, iktidarı alabilecek ve işçi sınıfının çıkarlarına sosyal reformları yapabilecek solcu bir siyasi yapı yok. MAZ ya da BELAZ (Belarustaki otomobil fabrikaları) işçilerinin protesto yürüyüşlerinde ciddi sosyal talepler neredeyse hiç duyulmuyor- belki de en genel, biçimsiz bir şekilde.

Lukaşenko'nun rakiplerinin yabancı kapitalistlerin çıkarlarıyla bağlantılı programları, Ukrayna'dan aşına olduğumuz özelleştirme, toprak satışı, neoliberal reformlar içeriyor ve dekomünizasyonu hedefliyor. İster Lukaşenko rejimi devrilsin isterse dış aktörlerle anlaşmalar sonucu şimdilik başkan olarak kalsın, bu programlar yakın bir gelecekte ülkede hayata geçirilmiş olacaklar.

Bu, Ukrayna gibi Belarus'un bir hammadde kaynağından, satış pazarından, ucuz emek rezervinden başka bir şey olmadığı ulusötesi sermayenin çıkarıdır. Bunlar ne Belarus'ta ne de Ukrayna'da sosyal reformlar yap-

acaklar. Bu Batının ve Rusya sermayesinin çıkarına değildir.

Ukrayna gibi Belarus da değişime ihtiyaç duyuyor. Toplumsal değişime. Ve bunlar kesinlikle olacak; çünkü ülkelerimizdeki toplumsal süreçlerin mantığı ve dünya kapitalizminin krizi tarafından isteniyor. Eğer değişimler parlamenter araçlarla olmazsa Maydanlar yoluyla olacak. Toplumsal Maydanlar.

Fakat bunlar sadece hem biz hem de komşularımız, sağın gündeminden bağımsız bir sosyal gündeme sahip bir toplum isteyebilecek bir örgütlü sosyal harekete sahip olduğunda ve bir pazar değişimini değil toplumsal bir programı hayata geçirdiğinde olacak.

Bu olmadan, özgürlük için mücadele -ulusötesi sermaye ve komprador burjuvazi ile ittifak halinde- toplumsal ve sivil hakların son baskılanması ile ölçülemez büyüklükte bir özgürlük yoksunluğuna dönüşecektir.

Hem Ukrayna'da hem de Belarus'ta.

NOT: Redstaroverdonbass Blogunda 16 Ağustos'ta yayınlanan Volodimir Chemeris'in yazısının Greg Butterfield tarafından yapılan çevirisinden çevrilmiştir.

"Tükeniyoruz!"

SES İstanbul Aksaray Şubesi üyesi sağlık emekçileri, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi acil servis önünde basın açıklaması yaparak, sağlık emekçilerinin pandemi sürecinde olağanüstü çalışmalarının karşılığını alamadıkları ve adil olmayan uygulamalarla karşı karşıya kaldıklarını belirtti.

SES Aksaray Şube Başkanı Aydın Erol, sağlık emekçilerinin tükenişini ifade ederek sağlıkçıların durumunu "Çok yorgun, moralsiz ve motivasyonsuz" olarak niteledi.

Pandemi sürecinde gösterdikleri olağanüstü çalışmanın karşılığını ala-

kaldıklarına dikkat çeken Erol, "Hükümet koşullarımızı iyileştirmek yerine nöbet ücretlerine yaptığı zamların propagandasını yapıyor. Hekimler, hemşireler, laborantlar daha birçok meslek grubu nöbet paralarına tamah eder durumda" dedi. Covid hastası oldukları için aldıkları rapordan kaynaklı maaşlarının eksik ödendiğini, hastaneler zarar ediyor diye performans ödemelerinin kesildiğini anlatan Erol "Covid servislerinde çalışan arkadaşlarımız ek ödemeden yararlandırılmadı. Covid'in iş kazası ve meslek hastalığı olması taleplerimiz reddedildi" diye konuştu.

"Bir taraftan balkonlardan alkışlanırken, diğer yandan hastanelerde sağlıkçılara şiddet devam etti" diyen Erol, hükümete seslenerek taleplerini

sıraladı.

-Biz sağlık emekçileri ay sonunda tek kalemde maaşlarımızın yoksulluk sınırına çıkarılmasını istiyoruz.

-Seçimlerde söz verilen 3600 ek gösterge ve 5 yıla 1 yıl fiili hizmet süresinin eklenmesi için bir an önce yasa çıkarılmasını istiyoruz.

-Müteahhitlerin vergi borçları affedilirken biz kamu emekçilerinin vergileri daha maaş ödenmeden kesiliyor, vergide adalet istiyoruz.

-Çalışma ortamlarımızın iyileştirilmesini, ekipman eksikliklerinin standartlara uygun olacak şekilde giderilmesini istiyoruz.

-Covid-19 pozitif sağlık personeli arkadaşlarımızın iş kazası meslek hastalığı olarak tanımlanmasını istiyoruz.